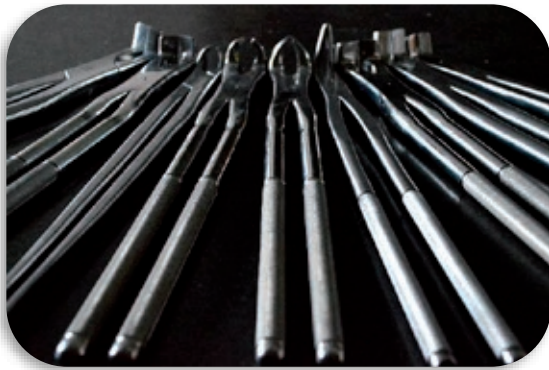

Algemene richtlijnen en procedure bij kiesextracties bij paarden

- De orale-extractie-methode is in de meeste gevallen de te verkiezen extractie methode voor een kies. De kans op complicaties is relatief laag en ligt tussen 5-15% afhankelijk van de reden van extractie, de tand, de patiënt etc.

Indien een te extraheren kies breekt dan bestaat het risico dat deze niet meer langs orale weg te verwijderen is. In vele gevallen is een benadering via een kleine incisie in de wang mogelijk. Indien ook dit niet mogelijk is dan is een meer invasieve chirurgische benadering noodzakelijk, welke in de meeste gevallen slechts onder kliniek omstandigheden zal worden uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor tanden welke voorafgaand aan de extractie reeds afgebroken zijn of wanneer er onvoldoende klinische kroon overblijft.

- Procedure orale extractie:

De patiënt wordt gesedeerd, waarna een regionale en/of lokale anesthesie wordt uitgevoerd. Het tandvlees wordt rondom de tand losgeprepareerd, waarna met molaarspreiders van verschillende dikte het periodontaal ligament wordt opgerekt.

Met oscillerende latero-laterale (zijdelingse) bewegingen wordt de tand rondom zijn as gerotereerd, waarbij geleidelijk een steeds grotere beweging mogelijk wordt.

Na het plaatsen van een fulcrum (hevel) wordt naast de louter roterende bewegingen ook een verticale tractie op de tand uitgeoefend, waardoor de tand uit de alveole gelift wordt.

Post-operatief wordt meestal een plug in de alveole geplaatst welke na 3-4 weken verwijderd dient te worden. De patiënt krijgt in de meeste gevallen enkele dagen een ontstekingsremmer (pijnstiller) toegediend en indien nodig antibiotica.

- Procedure tandextractie via transbuccale benadering:

De patiënt wordt op gelijkaardige wijze voorbereid als bij een orale extractie, waarna met behulp van endoscopie en radiografie de optimale lokalisatie voor een transbuccale benadering wordt bepaald. Een kleine incisie wordt doorheen de huid gemaakt. Vervolgens wordt een werkkanaal doorheen de wang geplaatst. Doorheen dit kanaal kan de tand benaderd worden om ofwel na segmentatie in stukjes verwijderd te worden ofwel na het plaatsen van een schroef in de tand via schroefextractie verwijderd te worden.

De nabehandeling is gelijkaardig aan deze bij een orale extractie. De huid incisie kan met chirurgische nietjes gesloten worden, doch wordt meestal opengelaten. Deze nietjes mogen na 10 dagen verwijderd worden. Gezien er een open verbinding gemaakt wordt tussen de mond en de huid, ontsteekt deze kleine incisie vaak. Het klinisch belang is echter zeer beperkt en wanneer de nietjes verwijderd worden en de wonde regelmatig wordt proper gemaakt, geneest dit zeer snel en zonder bijkomende complicaties.

- Richtprijs voor een orale extractie: 500-900€ incl. BTW.
Richtprijs voor een extractie via transbuccale benadering: 1250-1500€ incl BTW.
De hospitalisatieprijs bedraagt 15€/dag.
Deze prijzen zijn richtprijzen, wanneer de procedure duurder uitvalt dan de gegeven richtprijs zal dit met de eigenaar besproken worden.

- Mogelijke complicaties:

Als dierenarts zijn we verplicht de eigenaar te informeren over mogelijke complicaties verbonden aan een ingreep. Volgende opsomming is geenszins limiterend, maar vermeldt de belangrijkste complicaties.

Het afbreken van een kies bij orale extractie is de meest voorkomende complicatie. Dit noodzaakt in vele gevallen een meer invasieve benadering (zoals boven beschreven).

Zelfs indien een kies breekt tijdens de orale procedure zal het dankzij het voorbereidende werk ter hoogte van de tand, de verdere extractie aanzienlijk vergemakkelijken en in tijd reduceren. Een orale benadering is dus steeds de initieel te verkiezen optie indien technisch mogelijk. Uitzonderlijk kan een tandwortelfragment nog slechts via chirurgische extractie (vb trepanatie) verwijderd worden. Deze patiënten zullen indien nodig worden doorgestuurd naar een diergeneeskundige kliniek.

Zowel bij het plaatsen van de lokale/regionale anesthesie, als ook bij de algemene sedatie wordt er alles aan gedaan om complicaties te vermijden, maar net zoals in de humane geneeskunde is er ook bij paarden een risico verbonden aan het toedienen van verdoving of medicatie in het algemeen. Specifiek bij tandextracties is een uitbreidende infectie (meningitis) na regionale anesthesie beschreven als zeldzame complicatie. Aseptische voorbereiding van de injectieplaats en het beperken van meerdere injecties zijn de belangrijkste maatregelen om deze complicaties tot een minimum te reduceren.

Bloedingen na het toedienen van regionale anesthesie of bij de extractieprocedure, fascialisparalyse, oro-nasale fistulatie, oro-sinusoidale fistulatie, vorming van botsekwesters e.a. zijn beschreven.

Wanneer een tandextractie als behandeling wordt voorgesteld werd vanzelfsprekend rekening gehouden met de mogelijke complicaties en werd door de behandelende dierenarts geconcludeerd dat het risico op complicaties niet opweegt tegen het positieve effect van een tandextractie bij de betreffende patiënt.

Stijn Teysen

www.vetrident.be

info@vetrident.be